

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121201118
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8121201118.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Kataríny Krochtovej a JUDr. Romana Lajoša v spore žalobcu: A. B. C., C., C. C. A. XX, XXX XX D., E.: XX XXX XXX zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., Kubániho 16, 811 4 Bratislava, IČO: 36857033, proti žalovanému: mal. F. F., nar. XX.X.XXXX, G. XXX, XXX XX G., zastúpená matkou G. F., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, právne zastúpená JUDr. Michalom Kmecom, advokátom, Pod Kalváriou 51A, 080 01 Prešov, o zaplatenie 10 709,26 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 15Csp/20/2021-224 zo dňa 05.09.2024 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 15Csp/20/2021-243 zo dňa 28.11.2024, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v spojení s opravným uznesením a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil pôvodnému žalovanému A. H., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 10 709,26 euro spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,1% denne z tam uvedených súm, a to tak, že odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 13 574,88 euro, teda od 27.03.2020, je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 10 709,26 eur vo výške 9% ročne až do zaplatenia. Žalobca si zároveň uplatnil právo na náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 335,26 eur a náhradu trov konania.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením rozhodol tak, že cit.:

„I. Zastavuje konanie v časti o zaplatenie istiny 1 350 eur.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca n e m á voči žalovanému p r á v o na náhradu trov konania. Žalovaný m á voči žalobcovi p r á v o na náhradu trov konania v rozsahu 100% o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

3. Vec právne posúdil podľa ust. § 39, § 52 ods. 2, § 54a, § 100, § 101, § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, § 369, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 2 písm. r), § 4 ods. 2, § 7, § 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 1 ods. 2, § 2, § 7 ods. 1, § 9, § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca dňa XX.XX.XXXX uzatvoril s pôvodným žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol pôvodnému žalovanému úver vo výške 6 000,- EUR. Z podaní pôvodného žalovaného, ako aj z jeho výsluchu vyplynula skutočnosť, že žalobca podmienil poskytnutie úveru tým, že pôvodný žalovaný prijme úver ako podnikateľ, teda tak, že na zmluve o úvere budú uvedené identifikačné údaje žalovaného ako podnikateľa. Žalobca zároveň pôvodného žalovaného ubezpečoval, že inak mu úver nebude môcť byť poskytnutý. Takáto obchodná praktika zodpovedá bodu číslo 18 prílohy číslo 1 zákona číslo 270/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko žalobca - veriteľ v tomto prípade poskytol pôvodnému žalovanému vecne nesprávnu informáciu o podmienkach na trhu s úmyslom donútiť spotrebiteľa, aby získal produkt - úver za pre neho menej výhodných podmienok, teda v postavení podnikateľa a nie spotrebiteľa, ako sú normálne podmienky na trhu, ktoré poskytujú spotrebiteľom vyššiu mieru ochrany. Žalobca rovnako vyžadoval, aby pôvodný žalovaný uviedol účel poskytnutia predmetného úveru na kúpu zariadenia na podnikateľskú činnosť, pričom tak ako pôvodný žalovaný aj žalobca už v čase podpisu zmluvy museli vedieť, že tento účel nie je pravdivý. Pôvodný žalovaný túto skutočnosť uviedol vo svojej výpovedi, prijal predmetný úver na svoj osobný účet, nezahmul ho do účtovníctva a predmetné zariadenie si nekúpil. Podľa výpovede finančné prostriedky z úveru použil na svoju osobnú spotrebu - rekonštrukciu domu. O vedomosti žalobcu, že ide o fiktívny účel úveru svedčí to, že poskytol predmetný úver na osobný účet pôvodného žalovaného, aj keď tento bol v tom čase podnikateľom. Žalobca si druh účtu nijako neoveroval, jeho charakter nezisťoval. Rovnako žalobca nedodrжал rozumnú mieru opatrnosti pri poskytnutí úveru, keď nevyžadoval od dlžníka – pôvodného žalovaného dokladovanie použitia úveru na dohodnutý účel. Z uvedeného je zrejme že cieľom tejto obchodnej praktiky bolo vylúčenie práv spotrebiteľa - pôvodného žalovaného a dosiahnutie fiktívneho stavu navrhujúceho, že ide o obchodnoprávny vzťah s vylúčením aplikovateľnosti spotrebiteľských zákonov. Súd prvej inštancie s ohľadom na uvedené konštatoval, že nakoľko je použitie nekalých obchodných praktík zakázané, uzatvorenie zmluvy o úvere za využitia takejto nekalej obchodnej praktiky spĺňa podmienky § 39 Občianskeho zákonníka, keďže svojím obsahom a účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza a zároveň sa prieči dobrým mravom. Predmetná zmluva o úvere uzatvorená na základe Obchodného zákonníka s vylúčením spotrebiteľského práva je zmluvou obchádzajúcou zákon, pričom zastretou zmluvou v tomto prípade je spotrebiteľská zmluva o úvere podľa zákona číslo 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Predmetnú zmluvu o úvere uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným podľa Obchodného zákonníka, súd prvej inštancie preto považoval za neplatný právny úkon. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou o úvere a vzťahujú sa na ňu ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. Z dôvodu absencie podstatných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy o úvere ako aj z dôvodu hrubého porušenia povinností konať s odbornou starostlivosťou predmetný spotrebiteľský úver prvoinštančný súd posúdil ako bezúročný a bez poplatkov. Zároveň ustálil, že veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazove splatenie spotrebiteľského úveru, keďže nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať predmetný úver. Jednotlivé splátky dohodnuté v zmluve o splátkovom úvere, a to v celkovej hodnote rovnajúcej sa dohodnutej výške úveru 6 000,- EUR nadobudli splatnosť tak ako bolo dohodnuté v splátkovom kalendári. Pri dohodnutej výške splátky 282,21 € bolo splatných 21 splátok a posledná 22. splátka vo výške 66,99 €. Vychádzajúc zo splátkového kalendára predloženého v konaní žalobcom, 22. splátka nadobudla splatnosť 25.01.2018. S ohľadom na trojročnú premlčaciu lehotu ako aj s poukazom na to, že predmetná žaloba bola súdu doručená 06.02.2021, považoval prvoinštančný súd splátky splatné pred dátumom 06.02.2018 za premlčané. Splnením 22. splátky v dohodnutej výške $21 \times 282,81 \text{ €} = 5\,939,01$ v termíne splatnosti 25.12.2017 a 22. splátky vo výške 66,99 € v termíne splatnosti 25.01.2018 by došlo k splneniu celej istiny 6 000,- EUR. Žalobca si však svoj nárok na plnenie uplatnil až po uplynutí premlčacej lehoty. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol.

5. Konanie v časti o zaplatenie 1 350,- EUR zastavil v dôsledku spať vzatia žaloby v tejto časti.

6. Výrok o trovách konania odôvodnil tak, že žalobca si v konaní uplatnil istinu 10 709,26 EUR, pričom celom rozsahu bol v tomto konaní neúspešný. Úspech žalobcu nemožno konštatovať ani v časti zastavenia konania, nakoľko žalovaný dobrovoľne plnil časť premlčaného dlhu v dôsledku nekalej obchodnej praktiky žalobcu. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie vyslovil, že neúspešný žalobca preto nemá právo na náhradu trov konania a úspešnému žalovanému v rozsahu 100% priznal právo na náhradu trov konania.

7. Opravným uznesením č. k. 15Csp/20/2021-243 zo dňa 28.11.2024 prvoinštančný súd rozhodol tak, že cit.:

„I. O p r a v u j e z á p i s n i c u o p o j e d n á v a n í d ň a 5.9.2024 v č a s t i v y h l á s e n é h o r o z s u d k u t a k, ž e I. v ý r o k m á s p r á v n e z n i e ť:

I. Zastavuje konanie v časti o zaplataenie istiny 2 350 eur.

II. O p r a v u j e z á h l a v i e r o z s u d k u O k r e s n é h o s ú d u P r e š o v č. k. 15Csp/20/2021-224 zo dňa 05.09.2024 v časti označenia žalobcu tak, že namiesto textu: "A. B. C., C., D. I., A. XX", má byť správne uvedený text: "A. B. C., C., C. C. A. XX, XXX XX D., E.: XX XXX XXX".

III. O p r a v u j e v ý r o k o v ú č a s ť r o z s u d k u O k r e s n é h o s ú d u P r e š o v č. k. 15Csp/20/2021-224 zo dňa 05.09.2024, tak, že táto má správne znieť:

"I. Zastavuje konanie v časti o zaplataenie istiny 2 350 eur.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobca nemá právo voči žalovaného na náhradu trov konania.

IV. Žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia."

8. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku II. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca namietajúc nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie. Trvá na tom, že pôvodný žalovaný v postavení žiadateľa o úver podal žiadosť o poskytnutie úveru ako fyzická osoba podnikateľ, pričom v žiadosti uviedol svoje IČO, ekonomické a kontaktné údaje, z ktorých je zrejmé, že žiadateľ začal podnikat' v roku 2012 a je zapísaný v živnostenskom registri. Žiadateľ označil ako účel čerpania úveru „investičný“ a doplnil ho aj konkretizáciou „nákup technologického zariadenia na zvráranie fólií“. V žiadosti sa nachádza aj prehlásenia žiadateľa, že žiada o úver na podnikateľské účely. Závery súd prvej inštancie preto považuje za rozporné s vykonanými dôkazmi v tejto veci. Súvislosť medzi podnikateľskou činnosťou pôvodného žalovaného a účelom, pre ktorý žalovaný úver čerpal, je podľa odvolateľa nesporná a nesporná. Za nespornú tiež považuje skutočnosť, že deklarovaný predmet v žiadosti o úver si žalovaný obstaral. Tvrdenia o tom, že peňažné prostriedky z úveru použil na iný účel považuje za pochybné, nepreukázané a bez právneho významu. Žalobca ďalej namietal závery súdu prvej inštancie, podľa ktorého o nepodnikateľskej povahe úveru má svedčiť aj to, že čerpanie úveru sa neuvádza v daňovom priznaní. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 595/2003 Z. z. Tiež namietal súvislosť uznesenia sp. zn. 6Co/48/2011 zo dňa 26.05.2011 s predmetným konaním, keďže sa jedná o úplne iné sporové strany, za úplne iného skutkového a právneho stavu. Záverom namietal, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol o merite veci aj preto, že žalobca zobral žalobu späť v rozsahu 1 900,- EUR, nie len v časti 1 350,- EUR. Navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti zmeniť v súlade s jeho odvolacím návrhom. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

9. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu v súdom stanovenej lehote a ani do skončenia odvolacieho konania nevyjadrila.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a zistil, že neboli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku alebo jeho zmenu (§ 387 ods. 1, § 388 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú

rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

12. Podľa § 219 ods. 1 CSP rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritomu vedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie.

13. Podľa § 219 ods. 4 CSP len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

14. Podľa § 220 ods. 1 CSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania, o tom, na ktorý súd sa odvolanie podáva a o náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia.

15. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky, pričom len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný. To znamená, že vyhlásený výrok sa musí zhodovať s výrokom rozsudku v jeho písomnom vyhotovení. Aj v prípade, ak by súd po vyhlásení rozsudku zistil, že rozhodol nesprávne, nemá možnosť rozhodnúť inak. Znenie výroku rozsudku uvedené v zápisnici z pojednávania, na ktorom sa vyhlasuje rozsudok (§ 99 CSP), príp. ako aj zaznamenané vo zvukovom zázname (§ 98 CSP), musí byť teda v zásade totožné so znením výroku v písomnom vyhotovení rozsudku.

16. Výnimkou zo zásady viazanosti súdu vyhláseným rozsudkom je oprava rozsudku podľa § 224 CSP. Opraviť rozsudok podľa § 224 CSP je však možné len v prípadoch, že ide o zrejme chyby v písaní a počítaní a ďalej o také chyby, ktoré sú ako zrejme nesprávnosti podobného pôvodu ako chyby v písaní a počítaní, t. j. ku ktorým došlo len zjavným a okamžitým zlyhaním v duševnej či mechanickej činnosti osoby, za účasti ktorej došlo k vyhláseniu alebo vyhotoveniu rozsudku, a ktoré sú každému zrejmé; zrejmosť takej nesprávnosti vyplýva najmä z porovnania výroku rozsudku s jeho odôvodnením, prípadne aj z iných súvislostí (R 37/69). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 576/2013-30 z 24.7.2014, v zmysle ktorého: „rozhodovacia činnosť ako autoritatívny prejav (verejnomocenskej) vôle vykonávajú vždy príslušní nositelia verejnomocenských funkcií, ktorými sú vždy a bez výnimky ľudia. V prípade rozhodovacej činnosti súdov sú týmito nositeľmi sudcovia a v rozsahu ustanovenom zákonmi aj iní zamestnanci súdov (čl. 142 ods. 2 Ústavy SR). Proces „vynášania rozhodnutia“ súdu ako verejnomocenského aktu tak - v súlade s podstatou každého ľudského rozhodovania - pozostáva z dvoch fáz: vytvorenia určitej vôle vo vnútornom fóre sudcu, resp. iného zamestnanca súdu, a jej následného prejavu (komunikovania) navonok adresátom príslušného verejnomocenského aktu. Len navonok prejavovaná verejnomocenská vôľa je totiž poznateľná jej adresátom. Právo zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR sa totiž nenapĺňa už vtedy, keď je s ním v súlade vytvorená vôľa v internom fóre sudcu, resp. iného rozhodujúceho zamestnanca, ale až vtedy, ak je táto vôľa verne a riadne manifestovaná (prejavená) navonok. Prírodnene, vôľa („rozhodnutie“) skutočne vytvorená v internom fóre sa môže z najrôznejších dôvodov odlišovať od toho, čo bolo navonok manifestované (prejavené). Tieto dôvody môžu spočívať v subjektívnych vlastnostiach prejavujúcej osoby (nesprávne vyjadrovanie, nedostatočná schopnosť správne štylizovať alebo momentálne zlyhanie v podobe omylu, prerieknutia, preklepu) alebo objektívnych okolnostiach (nejednoznačnosť jazyka, zlyhanie komunikačného média a pod.). Keďže len navonok prejavovaná vôľa je spoznateľná účastníkom konania, je pochopiteľné, že títo sa oboznamujú a vychádzajú predovšetkým z prejavenej verejnomocenskej vôle, pričom zároveň môžu predpokladať, že tento prejav vyjadruje skutočnú vôľu orgánu, ktorý ho vydal. Pretože skutočná vôľa vytvorená v internom fóre sudcu alebo zamestnanca súdu zostáva účastníkom nepoznateľná, zodpovedá aj požiadavke právnej istoty a znej vyplývajúcej požiadavke zásadnej nezmeniteľnosti (právoplatných) súdnych rozhodnutí, aby nebolo možné raz prejavenu vôľu kedykoľvek dodatočne meniť s odôvodnením, že nezodpovedá tej skutočnej, interne vytvorenej vôli. Princíp právnej istoty založenej právoplatnými súdnymi rozhodnutiami vyplýva podľa judikatúry Ústavného súdu SR tiež z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR“

17. Z obsahu Zápisnice o pojednávaní vedenom na Okresnom súde Prešov dňa 05.09.2024 vo veci so sp. zn. 15Csp/20/2021 vyplýva, súd prvej inštancie vo veci žalobcu: A. B. C., C. proti žalovanej: F. F., o zaplatenie 10 709,26 EUR s príslušenstvom, po prerušení pojednávania za účelom zhodnotenia

dôkazov a prípravy rozhodnutia o 10:35 hod. pokračoval v pojednávaní za prítomnosti všetkých osôb ako pred prerušením pojednávania a vyhlásil rozsudok v mene slovenskej republiky, ktorým zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 1 350 eur (výrok I), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.), vyslovil, že žalobca nemá právo voči žalovanému na náhradu trov konania (výrok III.), žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok IV.) Takto vyhlásený rozsudok bol odôvodnený, bolo dané poučenie o opravnom prostriedku a o možnosti exekúcie. Obsah písomného vyhotovenia zápisnice zodpovedá zvukovému záznamu vyhotoveného z predmetného pojednávania.

18. Súd prvej inštancie následne písomne vyhotovil a stranám doručil rozsudok, ktorým zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 1 350 eur (výrok I), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.), vyslovil, že žalobca voči žalovanému nemá právo na náhradu trov konania, žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok III.).

19. Následne, súd prvej inštancie opravným uznesením zo dňa 28.11.2024 výrokom I. opravil zápisnicu o pojednávaní dňa 5.9.2024 v časti vyhláseného rozsudku tak, že I. výrok má správne znieť: I. Zastavuje konanie v časti o zaplatenie istiny 2 350 eur, výrokom II. opravil záhlavie rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 15Csp/20/2021-224 zo dňa 05.09.2024 v časti označenia žalobcu tak, že namiesto textu: "A. B. C., C., D. I., A. XX", má byť správne uvedený text: "A. B. C., C., C. C. A. XX, XXX XX D., E.: XX XXX XXX" a výrokom III. opravil výrokovú časť rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 15Csp/20/2021-224 zo dňa 05.09.2024, tak, že táto má správne znieť: "I. zastavuje konanie v časti o zaplatenie istiny 2 350 eur., II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá., III. Žalobca nemá právo voči žalovanému na náhradu trov konania., IV. Žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia."

20. Je zrejmé, že vyhlásené znenie rozsudku nezodpovedalo jeho písomnému vyhotoveniu len v časti výrokov III. a IV. o trovách konania. Zo zápisnice o pojednávaní je uvedené, že súd vyhlásil rozsudok v mene Slovenskej republiky, pričom výrokom III. vyslovil, že žalobca nemá voči žalovanému právo na náhradu trov konania a výrokom IV., že žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V písomnom vyhotovení rozsudku bolo vo výroku III. uvedené: „Žalobca nemá právo voči žalovanému na náhradu trov konania. Žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“, výrok IV. absentoval. Súd prvej inštancie však opravným uznesením zo dňa 28.11.2024 opravil aj zápisnicu o pojednávaní zo dňa 05.09.2024 v časti vyhláseného rozsudku vo výroku I. ako aj výrokovú časť rozsudku zo dňa 05.09.2024.

21. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením a jeho písomné vyhotovenie nezodpovedá rozsudku tak, ako bol verejne vyhlásený dňa 05.09.2024. Zo zvukového záznamu z pojednávania jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok v mene Slovenskej republiky, ktorým vo výroku I. zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 1 350 EUR. Písomné vyhotovenie rozsudku zo dňa 05.09.2024 vo výroku I. zodpovedá vyhlásenému rozsudku. Avšak, súd prvej inštancie z nepochopiteľných dôvodov a v príkrom rozpore s predpismi SR opravným uznesením opravil výrokovú časť napadnutého rozsudku vo výroku I. tak, že „zastavuje konanie v časti o zaplatenie istiny 2 350 EUR“. Súd prvej inštancie opravným uznesením taktiež opravil aj zápisnicu o pojednávaní dňa 05.09.2024 v časti výroku I. vyhláseného rozsudku tak, že „zastavuje konanie v časti o zaplatenie istiny 2 350 EUR“. Opravným uznesením súd prvej inštancie svojvoľne a nezákonne zmenil výrok I. vyhláseného rozsudku, ktorým je však prvoinštančný súd v zmysle ust. § 219 CSP viazaný. Je neprípustné, aby súd opravným uznesením menil alebo opravoval už vyhlásený výrok rozsudku z dôvodu, že si uvedomil neskôr jeho nesprávnosť.

22. Za danej procesnej situácie, ak napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením a jeho písomné vyhotovenie (spolu s jeho odôvodnením) nezodpovedá zneniu rozsudku tak, ako bol verejne vyhlásený, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie zaťažil rozhodnutie a konanie mu predchádzajúce procesnou vadou zmätočnosti, ktorá bráni vecnému prejednaniu odvolania žalobcu. Súd prvej inštancie týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. A nakoľko

uvedený nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a v danom prípade neprichádza do úvahy ani postup podľa § 224 CSP (nejedná sa o chybu v písaní, počítaní ani inú zrejmu nesprávnosť), odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa §389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude opätovne vyhlásiť rozsudok v správnom znení s tým, že po opätovnom rozhodnutí sporu svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 CSP tak, aby obsahovalo dostatok dôvodov a ich uvedenie bolo zrozumiteľné a preskúmateľné. Rozhodnutie vyhotoví tak, aby písomné vyhotovenie rozhodnutia zodpovedalo jeho vyhlásenému zneniu, pričom prihliadne i na námietky žalobcu v podanom odvolaní.

24. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie taktiež o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).